

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ταχ. Δ/ση: Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας: 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο: 2109586156
ΦΑΞ: 2109531321

Καλλιθέα, 20-04-2015

Αριθμός απόφασης: 1618

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:
 - α. Του άρθρου 63 του Ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).
 - β. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24.07.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».
 - γ. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».
 - δ. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).
2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Τη με ημερομηνία κατάθεσης 20-01-2015 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του, ΑΦΜ, κατοίκου, οδός, κατά της με ημερομηνία έκδοσης και με αριθμό ειδοποίησης πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου Ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) έτους 2014 του προσφεύγοντος, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.
4. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Α' Πατρών.
5. Την από 14-04-2015 εισήγηση του Α1 τμήματος της Υπηρεσίας μας.

Επί της από 20-01-2015 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με τη με ημερομηνία έκδοσης και με αριθμό ειδοποίησης πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου Ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) της Γ.Γ.Δ.Ε. έτους 2014 επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα φόρος ιδιοκτησίας ακίνητης περιουσίας ύψους €3.125,82 βάσει της με αριθμό δήλωσης στοιχείων κτισμάτων και οικοπέδων του προσφεύγοντος.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την επανεξέταση του προσβαλλόμενου εκκαθαριστικού σημειώματος ΕΝ.Φ.Ι.Α. και την απαλλαγή του από τον εν λόγω φόρο ή τον ανάλογο περιορισμό αυτού, προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

- Ο τρόπος προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας, τόσο των εντός, όσο και των εκτός αντικειμενικού προσδιορισμού ακινήτων του προσφεύγοντος, βάσει της οποίας υπολογίστηκε ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. είναι μη νόμιμος, διότι αντίκειται, αφενός στις αρχές της χρηστής διοίκησης, καθώς με αυτόν τον τρόπο η Διοίκηση για καθαρά ταμειευτικούς λόγους, που δεν ταυτίζονται αναγκαία με το δημόσιο συμφέρον, βλάπτει εκουσίως τα έννομα συμφέροντά του ως φορολογούμενου, και αφετέρου στα άρθρα 4 και 78 του Συντάγματος, αφού από το Νόμο δεν καθορίζονται πλήρως τα στοιχεία υπολογισμού του φόρου κατά το έτος φορολογίας, αντιβαίνοντας προς τις αρχές αναλογικής ισότητας συνεισφοράς στα δημόσια βάρη και της δίκαιης φορολόγησης με βάση το ίδιο το αντικείμενο της φορολογίας, ενώ ο προκύπτων κατά τον τρόπο αυτό φόρος συνιστά υπέρμετρη επιβάρυνση της ιδιοκτησίας κατά παράβαση του άρθρου 17 του Συντάγματος και του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ. Συνεπώς, ο καταλογισθείς σε βάρος του προσφεύγοντος ΕΝ.Φ.Ι.Α. είναι μη νόμιμος, καθώς στηρίζεται σε μη νόμιμα προσδιορισμένες φορολογικές αξίες ακινήτων.
- Δεν υποβάλλεται σε φορολόγηση της καθαρής αξίας της περιουσίας του, αλλά της ακαθάριστης, πράγμα μη επιτρεπτό φορολογικά και συνταγματικά, καθώς έτσι αποσυνδέεται η φορολόγησή του από την πραγματική φοροδοτική του ικανότητα που σχετίζεται, εν προκειμένω, με την πραγματική περιουσιακή του κατάσταση.
- Ο νομοθέτης προβλέπει σε διπλή φορολόγηση, δηλαδή φορολόγηση της ίδιας φορολογητέας ύλης σε βάρος του ίδιου προσώπου για την ίδια αιτία, η οποία συνεπάγεται ανισότητα των φορολογουμένων στη συμμετοχή στα δημόσια βάρη, κατά παράβαση της αρχής της φορολογικής ισότητας, που καθιερώνεται από τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 5 του Συντάγματος. Πιο συγκεκριμένα, ο προσφεύγων κάνει λόγο για διπλή φορολόγηση, αφού καταβάλλει φόρο για τα ίδια ακίνητά του, μία φορά επί της φορολογητέας αξίας ενός εκάστου και μία φορά επί της συνολικής αξίας τους, παραβιαζόμενη με αυτόν τον τρόπο της αρχής της φορολογικής ισότητας, πολλώ μάλλον που το αφορολόγητο όριο και το ύψος των συντελεστών του συμπληρωματικού φόρου δε συνδέονται με τη

φοροδοτική ικανότητα του προσφεύγοντος, ούτε με την πραγματική αξία των ακινήτων του. Συνεπώς, ο συμπληρωματικός φόρος είναι αντισυνταγματικός και μη νόμιμος.

- Αντικείμενο του φόρου ακίνητης περιουσίας είναι και απολύτως απρόσοδα ακίνητα, ενώ αναφορικά με τα προσοδοφόρα (εν προκειμένω μισθωμένα) η φορολογική επιβάρυνση εξαντλείται στην πληρωμή φόρου 10% επί των μισθωμάτων τους. Πιο συγκεκριμένα, η υπαγωγή απρόσοδων ακινήτων σε φόρο ακίνητης περιουσίας αφενός συνιστά υπέρμετρη επιβάρυνση της ιδιοκτησίας, κατά παράβαση του άρθρου 17 του Συντάγματος και του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, και αφετέρου έρχεται σε αντίθεση με το άρθρο 4 παρ. 5 του Συντάγματος, αφού, υπό τις συνθήκες αυτές, η κυριότητα του ακινήτου, ως αντικείμενο του φόρου, δε θα αποτελεί, για τον ιδιοκτήτη, ένδειξη αντίστοιχης φοροδοτικής ικανότητας, με αποτέλεσμα να μη διασφαλίζεται η φορολόγηση κάθε πολίτη ανάλογα με τις δυνάμεις του. Εν προκειμένω, όλα τα ακίνητά του παραμένουν απολύτως ανεκμετάλλευτα ως συνέπεια της σοβαρής οικονομικής κρίσης, και ειδικότερα, τα ακίνητά του στην περιοχή είναι μη ηλεκτροδοτούμενα καθ' όλο το προηγούμενο έτος και ο προσφεύγων είχε τύχει ήδη απαλλαγής από την πληρωμή του ανάλογου φόρου (ΕΕΤΗΔΕ) καθ' όλα τα προηγούμενα έτη 2011, 2012 και 2013, δυνάμει αποφάσεων της ίδιας Α' Δ.Ο.Υ. Πατρών.
- Επικουρικά σε σχέση με τον αμέσως προηγούμενο λόγο θα έπρεπε οπωσδήποτε να τύχει της μείωσης του 20% του ΕΝΦΙΑ, καθώς τα προαναφερθέντα ακίνητα του προσφεύγοντος είναι μη ηλεκτροδοτούμενα και απρόσοδα.
- Στερείται φοροδοτικής ικανότητας, ώστε να μπορεί να συνεισφέρει στα κοινά βάρη χωρίς να κινδυνεύει κάποιο από τα απαραίτητα για τη διαβίωσή του στοιχεία, όπως η στέγαση, η διατροφή ή η υγεία του.

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση, για τον προσδιορισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α. η Διοίκηση υποχρεούται, σύμφωνα με το άρθρο 4 του Ν. 4223/2013, μεταξύ άλλων και σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 41 του Ν. 1249/1982 περί αντικειμενικού τρόπου προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων, καθώς και των εν ισχύ αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών περί αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών.

Επειδή, εξάλλου, οι κανονιστικές αποφάσεις της Διοίκησης προσβάλλονται με αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του ΣτΕ.

Επειδή, για την επιβολή του ΕΝ.Φ.Ι.Α. προκειμένου για κτίσματα εντός ή εκτός σχεδίου πόλης ή οικισμού, για τα οποία δεν έχει καθοριστεί τιμή ζώνης, η διοίκηση υποχρεούται σε εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 2α του άρθρου 4 του Ν. 4223/2013, η δε αρμοδιότητα του φορολογικού οργάνου κατά την επιβολή του ΕΝ.Φ.Ι.Α. είναι δέσμια.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Επειδή, βάσει δικαστηριακής και διοικητικής νομολογίας, γίνεται δεκτό ότι η αποφυγή της διπλής φορολογίας αποτελεί μεν αρχή της φορολογικής πολιτικής, δεν αποτελεί, όμως, συνταγματική επιταγή, της οποίας η παράβαση θα καθιστούσε ανεφάρμοστο τον τυχόν θεσπίζοντα αυτήν νόμο και, ως εκ τούτου, όταν το ίδιο πρόσωπο υποβάλλεται για την ίδια φορολογητέα ύλη σε διάφορες φορολογίες βάσει διαφορετικών διατάξεων, δεν παραβιάζεται η αρχή της φορολογικής ισότητας (ΣτΕ 933, 934/1952, 924/1954, 1396/1956, 153/1960, 429-432/1986, 4071/1987 και Γνωμ. ΝΣΚ 634/2012, η οποία έγινε αποδεκτή από τον Γ.Γ.Δ.Ε. και κοινοποιήθηκε με τη με αριθ. ΠΟΛ. 1083/11-4-2013 εγκύκλιο ΥΠΟΙΚ).

Επειδή, εν προκειμένω, για την επιβολή του ΕΝ.Φ.Ι.Α., προβλέπεται ο προσδιορισμός κύριου και συμπληρωματικού φόρου, βάσει των διατάξεων των άρθρων 4 και 5 του Ν. 4223/2013.

Επειδή, όπως προκύπτει από την εισηγητική έκθεση του Ν. 4223/2013, ο νομοθέτης με την επιβολή του ΕΝ.Φ.Ι.Α. επί της περιουσίας, απέβλεψε, επιτρεπώς κατά το άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος, στην φοροδοτική ικανότητα που απορρέει από αυτή καθεαυτή την κατοχή της ακίνητης περιουσίας, ως φορολογητέας ύλης διαφορετικής από το εισόδημα, δοθέντος ότι, κατά την συνταγματική αυτή διάταξη, αντικείμενο φορολογικής επιβαρύνσεως μπορούν να αποτελέσουν όχι μόνον το εισόδημα, αλλά, αυτοτελώς, και η περιουσία, οι δαπάνες ή οι συναλλαγές (ΣτΕ 1972/2012, ΣτΕ 3343/2013). Ως εκ τούτου, η ύπαρξη προσόδου από το ακίνητο δεν αποτελεί προϋπόθεση ή κριτήριο υπαγωγής στον ΕΝ.Φ.Ι.Α. ούτε, άλλωστε, η μη συνεκτίμηση, κατά την επιβολή του επιδικού φόρου, της υπάρξεως (ή μη) εισοδήματος από το βαρυνόμενο ακίνητο συνιστά, μόνη αυτή, παράβαση της συνταγματικής αρχής της ίσης, αναλόγως της φοροδοτικής ικανότητας εκάστου, επιβαρύνσεως.

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Ν. 4223/2013 εξειδικεύεται το αντικείμενο του ΕΝ.Φ.Ι.Α., καθώς επίσης στο άρθρο 3 του ανωτέρω νόμου απαριθμούνται περιοριστικά οι περιπτώσεις απαλλαγών από τον ΕΝ.Φ.Ι.Α, στο δε άρθρο 7 ορίζονται οι προϋποθέσεις χορήγησης εκπτώσεων και αναστολής πληρωμής του φόρου.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, με το άρθρο 53 του Ν. 4021/2011 επιβλήθηκε το ΕΕΤΗΔΕ για τα έτη 2011, 2012, ενώ με την υποπαρ. Α.7 του Ν. 4152/2013 επιβλήθηκε το ΕΕΤΑ για το έτος 2013 και, συνεπώς, οι σχετικές διατάξεις δεν έχουν εφαρμογή πέραν των εν λόγω ετών.

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 3 «Απαλλαγές από τον ΕΝ.Φ.Ι.Α.» του Ν. 4223/2013, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 18 παράγραφος 9 του Ν. 4286/2014: «5. Για το έτος 2014, ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. μειώνεται κατά 20% για τα δικαιώματα σε κύριους χώρους αποπερατωμένων κατοικιών, μονοκατοικιών, διαμερισμάτων και επαγγελματικών στεγών, όπως κατατάσσονται αυτοί σε κατηγορία κατά την παρ. 2 του άρθρου 32 του Ν. 3842/2010 και αναφέρονται στις περιπτώσεις 3.1., 3.2., 4.2., 4.3. και 4.4. των παραγράφων 3 και 4 του ίδιου άρθρου, εφόσον ανήκουν σε φυσικά πρόσωπα που είναι φορολογικοί κάτοικοι Ελλάδας και καθ' όλη τη διάρκεια του προηγούμενου έτους ήταν κενοί και μη ηλεκτροδοτούμενοι. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων καθορίζεται η διαδικασία χορήγησης της μείωσης και οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.»

Επειδή, σύμφωνα με την Απόφαση της Γ.Γ.Δ.Ε. ΠΟΛ1232/ 21-10-2014: «1. Η χορήγηση μείωσης του ΕΝ.Φ.Ι.Α. σε φυσικά πρόσωπα, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 3 του Ν. 4223/2013, πραγματοποιείται κεντρικά από τη Διεύθυνση Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης (Δ.ΗΛΕ.Δ.) του Υπουργείου Οικονομικών, σε δύο εκκαθαρίσεις, τους μήνες Οκτώβριο και Δεκέμβριο του έτους 2014. ... 2. Οι παροχές ηλεκτρικού ρεύματος, οι οποίες δεν ήταν ενεργές καθ' όλη τη διάρκεια του έτους 2013, λαμβάνονται από τα αρχεία του ΔΕΔΔΗΕ ανά περιφέρεια. Οι αριθμοί των παροχών του αρχείου του ΔΕΔΔΗΕ διασταυρώνονται με τους αριθμούς παροχής ηλεκτρικού ρεύματος οι οποίοι αναγράφονται στις εμπρόθεσμες δηλώσεις στοιχείων ακινήτων (έντυπα Ε9) έτους 2014 και στις αναλυτικές καταστάσεις μισθωμάτων ακινήτων (έντυπα Ε2) οικονομικού έτους 2014. 3. Η πληροφορία του κενού ακινήτου, καθ' όλη τη διάρκεια του προηγούμενου έτους, λαμβάνεται από τις αναλυτικές καταστάσεις μισθωμάτων ακινήτων οικονομικού έτους 2014, οι οποίες έχουν υποβληθεί μέχρι και τη δεύτερη εκκαθάριση σύμφωνα με την παράγραφο 1 της παρούσας, από τους ιδιοκτήτες οι οποίοι έχουν το εμπράγματο δικαίωμα της πλήρους κυριότητας ή επικαρπίας σε ακίνητα. 4. Ο φορολογούμενος πρέπει να είναι φορολογικός κάτοικος Ελλάδας την 1η Ιανουαρίου 2014. 5. Για την εκκαθάριση του ΕΝ.Φ.Ι.Α. και τη χορήγηση μείωσης, δεν απαιτείται να προηγηθεί η προσκόμιση δικαιολογητικών και ο έλεγχος αυτών από την αρμόδια Δ.Ο.Υ., ανεξάρτητα από το ύψος της μείωσης, δεδομένου ότι η εκκαθάριση χορηγείται εκ του νόμου κεντρικά από τη Δ.ΗΛΕ.Δ.. 6. Για την πράξη προσδιορισμού του φόρου, που εκδίδεται μετά τη χορήγηση της μείωσης, καθώς και για τη διαχείριση ποσών ΕΝ.Φ.Ι.Α. που μειώθηκαν, εφαρμόζεται ανάλογα η ΠΟΛ.1209/19.9.2014 (ΦΕΚ 2505 Β'). 7. Μετά την ολοκλήρωση των δύο κεντρικών εκκαθαρίσεων, στις περιπτώσεις στις οποίες έχει εκδοθεί δήλωση - πράξη διοικητικού προσδιορισμού ΕΝ.Φ.Ι.Α. έτους 2014 χωρίς να χορηγηθεί μείωση ΕΝΦΙΑ, ενώ ο φορολογούμενος τη δικαιούται, η μείωση θα χορηγείται από τον αρμόδιο προϊστάμενο Δ.Ο.Υ., που έχει εκδώσει τη δήλωση - πράξη διοικητικού προσδιορισμού ΕΝ.Φ.Ι.Α. έτους 2014, με διαδικασία που θα καθορισθεί με νεότερη απόφαση.»

Επειδή, εν προκειμένω, βάσει στοιχείων TAXISnet, για τα συγκεκριμένα ακίνητα δεν έχει υποβληθεί αναλυτική κατάσταση μισθωμάτων ακίνητης περιουσίας (έντυπο Ε2), στην οποία τα εν λόγω ακίνητα να εμφανίζονται ως κενά και μη ηλεκτροδοτούμενα.

Επειδή, ο νομοθέτης με τη θέσπιση του ΕΝ.Φ.Ι.Α., απέβλεψε, επιτρεπτός κατά το άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος, στην φοροδοτική ικανότητα που απορρέει από αυτή καθεαυτή την κατοχή της ακίνητης περιουσίας, ως φορολογητέας ύλης (πηγής πλούτου) διαφορετικής από το εισόδημα, δεδομένου ότι, κατά την συνταγματική αυτή διάταξη, αντικείμενο φορολογικής επιβαρύνσεως μπορούν να αποτελέσουν όχι μόνον το εισόδημα, αλλά, αυτοτελώς, και η περιουσία, οι δαπάνες ή οι συναλλαγές (ΣτΕ 1972/2012, ΣτΕ 3343/2013).

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **απόρριψη** της με ημερομηνία κατάθεσης 20-01-2015 και με αριθμ. πρωτ. ενδικοφανούς προσφυγής του ΤΟΥ με ΑΦΜ

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου με βάση την παρούσα απόφαση:

Ποσό Καταβολής ΕΝ.Φ.Ι.Α για το Έτος 2014: €3.125,82

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με τη με ημερομηνία έκδοσης και με αριθμό ειδοποίησης πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου Ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) για το έτος 2014 της Γ.Γ.Δ.Ε..

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

α.α. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΚΙΩΡΑΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης

της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 Ν. 2717/99).